

Weer een goed nieuws voor de kleine bedienden.

De Heeren Volksvertegenwoordigers Helleputte en Desmairières komen van den heer Jules Liebaert, minister van ijzerenwegen, den volgende brief te ontvangen :

Brussel, den 19 Mei 1904.
Waarde Colleges.

Als gevolg van uwe aarz houdende vragen, zult gij voorzeker met genoegen vernemen, dat ik besloten heb het dagloon der werklieden van de ijzerenwegen te verhoogen met 0.20 fr. deags, betgeen thans een totaal uitmaakt van 2.20 fr. Aanvaardt, waarde Colleges, de uitdrukking mijner toegenogen gevoelens
(Get.) JULES LIEBAERT.

Mr Vroonen & Mr Gielen

M. Gielen loochent dat V. Vroonen de kandidaat is der katholieke associatie. Hij vraagt waar die associatie schuilt.

Wij antwoorden M. Gielen dit: Vroonen is, te samen met de Heeren Helleputte en Desmairières, uitgeroepen geweest door de katholieke kartonale associatie van Tongeren, den dag dat hij, M. Gielen, den poll gevoerd had.

Verders is M. Vroonen met dezelfde voornoemde HH. Volksvertegenwoordigers, door al de kiesbonden van het arrondissement Maesryck - Tongeren, door al de katholieke kiesverenigingen, als kandidaat uitgeroepen geworden.

Dat M. Gielen ons nu zegge, door wie hij uitgeroepen werd als kandidaat alleenlooper, tenzij door zijn eigen ikzucht en zijn familiaraad.

M. Gielen is de kandidaat van het geduskrachtifed syndicaat van haat en persoonlijke ambitie, van de vrijheidsvoorgers en de politieke hansvoorsten.

Verleden zondag

is te Grootte-Spanwen de kiezingvragen van M. Gielen, waarop zijns betaalde fluiters zaten, in stukken gevallen. Zoo breekt ook, zondag aanstaande, de kuartenthuizen politiek van den man zonder den minsten invloed in de Kamers.

Kiezers, daarom allen Stemt onder N° 4.

MAN VAN INVLOED!

Als M. de rechter Gielen van Achel de eene of de andere grunst te vragen heeft voor eenen vriend, tot wie wend u zich? Tot zijnen broeder M. Henri Gielen? Zeker niet, die heeft te veel invloed!

HIJ WENDT ZICH TOT M. DESMAISIÈRES, die hem met zijne gewone dienstvaardigheid te hulp komt. Dat belet niet, wel te verstaan, dat M. de rechter Gielen met handen en tanden tegen M. Desmairières werkt ten voordeele van zijnen broeder Henri.

De erkenntenis is het kenmerk der groote zielen.

Man van invloed.

Als de député Gielen van Bilsen de eene of de andere grunst te vragen heeft, tot wie wend u zich?

Tot zijnen broeder M. Henri Gielen? Zeker niet, die heeft te veel invloed!

HIJ WENDT ZICH TOT M. GRAAF DE RENESSE EN DESMAISIÈRES, die hem met zijne gewone dienstvaardigheid te hulp komt. Dat belet niet, wel te verstaan, dat M. de député Gielen met handen en tanden tegen M. Desmairières werkt ten voordeele van zijn broeder Henri.

De erkenntenis is het kenmerk der groote zielen.

Man van invloed.

Als de banker Michel Gielen van Bilsen de eene of de andere grunst te vragen heeft, tot wie wend u zich?

Tot zijnen broeder M. Henri Gielen? Zeker niet, die heeft te veel invloed!

HIJ WENDT ZICH TOT M. DESMAISIÈRES EN DESMAISIÈRES, die hem met zijne gewone dienstvaardigheid te hulp komt. Dat belet niet, wel te verstaan, dat M. de Bankier Gielen met handen en tanden tegen M. Desmairières werkt ten voordeele van zijn broeder Henri.

De erkenntenis is het kenmerk der groote zielen.

ERKENNTENIS.

De Gids, weekblad voor maatschappelijke werken, wordt uitgegeven onder het

bestuur van M. den député Charles Gielen. Het blad had ondersteuning nodig, van wegens het Staatsbestuur. Tot wie wend u zich M. de député? Tot MM. graaf de Renesse, Desmairières en Helleputte.

Die heeren deden zoosals gewoonte wat hun gevraagd werd.

Eene buitengewone ondersteuning werd verleend, dank aan dewelke het bestaan van den Gids verzekerd was.

De erkenntenis is het kenmerk der groote zielen.

ERKENNTENIS.

Werden benoemd door tusschenkomst der heeren graaf de Renesse, Desmairières, Helleputte: M. Karel Gielen, zoon van M. Michel Gielen, bijgevoegd krijgsauditeur te Antwerpen;

M. Gielen ingenieur aan de tramwegen van Antwerpen.

Vraagt nu nog om benoemd te worden aan de tramwegen van Rotterdam.

M. Gielen pas onderhuiden benoemd. Waarom hebben de Gielen-mannen te Bilsen de HH. graaf de Renesse, Desmairières en Helleputte uitgeleefd?

De erkenntenis is het kenmerk der groote zielen.

De liberalen en 't onderwijs

PROGRAMMA JANSON.

Kiezers! Gordelst over hetgeen onze tegenstrevers ons beloven indien zij terug het bestuur des lands bemachtigen:

Artikel 1. — *Alle macht in zake van onderwijs zal aan de gemeente-besturen ontnomen worden, welke verdacht zijn van Clericalismus*

Dus: geen godsdienstig onderwijs meer, zelfs niet in katholieke gemeenten.

Art. 2. — *De Staat alleen vormt onderwijzers.*

Dus: overal godloochenende onderwijzers, vijandig aan den godsdienst.

Art. 3. — *Alle geldelijke toelagen worden de vrije scholen ontnomen.*

Dus: merkelijke verzwaring der lasten voor de Katholieken voor onderhoud der vrije scholen, om het bestaan dezer onmogelijk te maken.

Art. 4. — *De oud-leerlingen der vrije scholen zullen uitgesloten zijn van alle openbare ambten en van alle rakken betrekking hebbende met het maatschappelijk belang.*

Dus: vervolging en uitbanning voor al wie leerling is geweest op andere scholen dan de Staatscholen!

Geen Universiteit van Leuven meer! Geen vrije Colleges meer!

Art. 5. — *Verbod aan de geestelijke orden, van onderwijsinstellingen of scholen te openen en, om de reden ze plunderen zoosals in Frankrijk.*

Dus: volledige naaping van Combes, den apostaat. Het haterlijke schoolregiem van 1879 zal maar een klein bijt zijn tegen hetgeen de vrijmetelarij ons behaart tegen dat ze hier meester is.

En nochtans, dit gevelkt schoolstelsel van 1879, hebben de Belgen, fier op hunne vrijheid en rechten, niet lang kunnen verdragen, het veel spoedig onder de algemeene afkuring en de verachtiging.

Geldelijke gevolgen der toepassing van dit programma.

De Staat zou ten gevolge der afschaffing van 't vrije onderwijs, duizenden scholen, colleges en pensioenen moeten bouwen en inrichten, wat eene uitgave van meer dan 100 miljoen zou veroorzaken en een regen taksen en nieuwe lasten over het land zou doen nederstorten.

Kiezers, dat wilt gij niet! Stemt voor de Katholieken!

Onder N° 4.

Millioenen voor 't Volk

Er was een tijd dat België door de liberalen geregeerd werd, — het was van 1878 tot 1884, — en al dien t d vroeg Graux, die toen minister van finantien was, nieuwe lasten, om de schrikkelijk onnuttige uitgaven te dekken. Het leven werd van jaar tot jaar moeilijker, de handel en nijverheid kwanden onder de drukkende lasten, terwijl de bevolking door de haterlijke schoolwet van 1879 tot broedertwist opgewekt werd.

Eindelijk, in 1883, wist het liberaal ministerie van geen houd meer pijlen te maken, het bankroet stond voor de deur en, om het af te weren, vroeg minister Graux lasten op koffie, azijn, suiker en al andere voedsel, waarvan de prijzen diensvolgens zoo duur werden, dat arbeider noch burger het konden kopen.

Het Belgisch kiezerskorps, met zulk eenparig gevoelen als men ooit in een beschaafd land

gezien had, joeg de geldverkwisters en tweedrachtzaaiers van het bewind des lands, en riep katholieke ministers aan het hoofd.

Het zal twintig jaren geleden zijn, in de aanstaande maand Juni — het was in 1884 — dat de Belgen zich vr maakten van eene liberale regering, die hen tot den ondergang bracht.

Hoe is thans de toestand? Geheel het land door heerscht vrede en broederliefde. De politieke drift, welke twist en opstand verwekte, heeft plaats gemaakt voor onderlinge samenspanning tot hulp van zieke of oude werklieden, tot studieringen voor opebruing van den kleinen burgerstand.

Wij hebben een Gouvernement dat insteê van 's lands inkomsten te versnipperen aan politieke oorlogswapens, onnuttige instellingen, enz, enz., al de goede werken, al de maatschappelijke en vooruitziende inrichtingen ontersteunt.

Als bewijs melden wij: 14 miljoen geeft het jaarlijks aan de jongelingen die in 't leger dienen;

15 miljoen per jaar aan de ouderdomspensioenen

4 miljoen jaarlijks aan den landbouw, inrichtingen en lessen van landbouwonderwijs, tot aanmoediging van vestoel, vergoeding voor afgemaakt vee, melkerij-scholen, enz.

Al die miljoenen komen het volk rechtstreeks ten goede.

Er is nu geen spraak van GEVEN, zoosals onder de liberale regering, maar van KRUIGEN, en dat is nog al een merkelijk verschil.

Wie zou nu dien schoonen en heilzamen toestand van ons land willen omverwerpen en wederkeeren tot de gevoekte dagen van 1879 tot 1884.

Niemand die verstand heeft; niemand die het wel meent met zijne zaken en zijn werk.

Op 29 Mei zal dan ook ons land het vonnis van 1884 bekrachtigen door te stemmen tot behoud van de Katholieke Regeering in België.

ONTLASTINGEN

Eene van de machtspreuken onzer tegenstrevers is de volgende: Gij roept Barrabas op Graux, omdat hij in 1884 een klein 23 miljoen lasten deed stemmen; maar gij hebt die allemaal behouden en daaraan dankt gij nu uwen prachtigen financielen toestand.

Zoo, zoo, wij teren op Graux zijn vet, volgens de partij der eerlijke lieden. Laat ons eens zien wat daar van aan is.

Wij zullen nu niet drukken op hetgeen de katholieken van 1884 tot 1898 hebben ontlast.

Wij laten dus van kant: De afschaffing der persoonlijke belastingen op de werkmanwoningen. De afschaffing van vuur- en baakrechten, en deze op tabak, cacao, thee, enz.

Wij zwijgen over het afschaffen of verminderen van de rechten op allerlei akten, zegelrechten, enz.; ook over die allerlei noodzakelijke grondstoffen, door onze nationale nijverheid gebezigd.

Maar aan enkele ontlasingen die sinds zes jaar van hield plaats grepen, willen wij wel een woordje wijden.

Is het waar of niet, dat de vermindering der rechten op de koffie, het volk VIER MILLIOEN in zijne hand heeft geschilderd?

Is het verminderen der beschrijvingskosten, als het den aankoop betreft van eigendommen die geene 10,000 fr. belopen, om eigenaar te worden 't Hoevele miljoenen worden daardoor niet geprofiteerd door kleinen bediende, neringdoener, landbouwer, enz.?

En die vermindering der erfenisrechten, ten bate van regelrechte erfgemengen, of ten voordeele der overlevende echtgenooten?

Heeft het Ministerie soms de patenten der schippers niet verlaagd, of heeft Graux dat gedaan?

En wat staat er nog te wachten? Heeft de minister niet de patenten die de jaarwedden onder twaalfhonderd frank belasten, afgeschafte in afwachting dat die klerken patenten totaal verdwijnen?

Gelijk men weet zijn die patenten ook al eene geschenke van de vroegere liberale kabinetten, die in de geschiedenis den naam « ministeries der afhalers » hebben verworven.

En dan, vergeten wij de suiker niet, die de kinderen braaf doen wezen, maar niet minder de bijzondere vriend der grooten is. Beter tijds betaalde men 50 fr. per honderd kilo accijnsrecht. Thans, dank de behendige bemoeuing van minister de Smet in de

Suikerconferentie, zijn die van 50 tot 15 verminderd.

Ruin 22 miljoen profijt voor 't volk! Maar dat alles tellt niet voor de liberalen. Zij kennen maar eenen financier, die is Graux, die 't land nochtans op den boerd van den afgrond bracht, en slechts door te verdwijnen het land eenen grooten dienst heeft bezwezen.

Nu, dat is niet te verwonderen vanwege mannen die in Combes eenen redder der vrijheid zien.

Stemt onder nummer 4

De ambtenaars, bedienden en arbeiders voor de Zondagrust.

Jarenlang wordt er, door wie het wel meent met het welzijn des volks, gewerkt om de Zondagrust in te voeren, opdat beamten, bedienden er arbeiders, evenals zij die gunstiger beedeid zijn door het lot, één vrijen dag na zes dagen werkens genieten kunnen.

De Zondag is de rustdag, en ook de dag van het familieleven.

De ambtenaars en bedienden, alsook vel arbeider genoten nooit van dien schoonen dag, en zij hebben jaren lang moeten klagen en kloppen, opdat hun zou gegeven worden wat hunne evenmenschon hebben.

De heer Minister Van den Peereboom was de eerste die de koppigheid der hoogere ambtenaars brak en de Zondagrust gedeeltelijk invoerde.

Het herinnert ons hoe de liberale pers tegen den volksgezinden man uitviel, en hoe hevig de hoogere ambtenaren, al liberalen, zijne verordeningen tegenwerkten.

Nu nog trachten zij — en waar ze kunnen, doen ze het — de ambtenaars en bedienden den Zondag te doen werken; en het is noodig geworden, om de Zondagrust te verzekeren, dat de heer Helleputte en andere volksvertegenwoordigers het initiatief namen tot voorstellen van een « wetstief namen tot regeling van de Zondagrust, » ontworpe tot regeling van de Zondagrust.

Wелnu, wie zijn het die dit wetvoorstel bekampen? Wie? Wel de liberale kandidaten.

Welke dagbladen bevechten de Zondagrust? De liberalen!

Wелnu, wat zou het gevolg zijn indien de liberalen moesten meerderheid worden in de Wetgevende Kamers? Wel zij zouden het wetvoorstel Helleputte eenvoudig in de kartons steken en al de ministeriele besluiten en onzenbrieven, welke in spoorweg-, post- en telegraafdienst de Zondagrust voorschrijven, intrekken.

— Geen Zondagrust! — zeggen de heeren liberalen.

— De Zondagrust voor allen, bepaald en duurzaam gemaakt door eene wet, vragen de heeren katholieken!

ARBEIDERS, BEAMTEN EN BEDIENDEN, gij hebt in de kwestie den plicht, als vrijen man te oordeelen en te handelen. Uwe kans kan geen oogeblik twijfel lijden; gij zult kiezen onder N° 4 opdat de officiële Zondagrust spoedig in ons land uitgeroepen worde.

BELEN VERDEEN

BELANGRIJK PUNT

op betwek de kiezers hunne ernstigste aandacht moesten vestigen, is het volgende:

M. Gielen staat alleen op zijn lijst.

Van eenen anderen kant heeft de kiezer het recht drie volksvertegenwoordigers te noemen en de wet verbiedt hem MEER dan een puntje ZWART te maken.

Door voor M. Gielen te stemmen, verwaarloost dus de kiezer willekeurige twee derden van zijn recht.

Bijgevoegd, noch gestemd boven den naam van M. Gielen, noch gestemd achter den naam van den eenen of den anderen kandidaat.

Allen zult gij het wit punt zwart maken dat zich bevindt boven den naam van den achtbaren heer

HELLEPUTTE, onder nummer 4

Zulks is het eenigste middel om voor drie katholieke kandidaten te stemmen en het recht uit te putten welk de wet u vergunt.